

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie ze skargi S. K., R. G., I. G., B. R. i E. T. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 maja 2006 r., sygn. akt V Cz (...), wydanego w sprawie ze skargi S. K., R. G., I. G., B. R. i E. T. o wznowienie postępowania, zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w P. z dnia 22 kwietnia 1983r., sygn. akt I Ns (...), w sprawie z wniosku E. M. następcy prawnego E. D. przy uczestnictwie R. S. o zniesienie współwłasności, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 października 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wniesiona przez S. K. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 maja 2008 r. podlegała odrzuceniu z następującej przyczyny.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna zawierać między innymi „wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe” (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że skarżący obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego

orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia.

Należy podkreślić, że nie chodzi tylko o skargę kasacyjną lub skargę o wznowienie postępowania, ale także o inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności orzeczenia (Zob. T. Ereciński w: Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, Część pierwsza - Postępowanie rozpoznawcze, Część druga – Postępowanie zabezpieczające, wyd. 2, tom 2, red. T. Ereciński, Warszawa 2007, s. 327).

Zaznaczenia wymaga również, że zgodnie z 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżący musi „wykazać” (nie tylko „wskazać”), iż wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Musi więc ujawnić i przedstawić w skardze tę okoliczność w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz w drodze stosownego wyводу dowieść jej istnienia i przekonująco uzasadnić.

Zawarte w punkcie III niniejszej skargi stwierdzenia nie mogą być uznane za prawidłowe (wystarczające) wypełnienie obowiązku nałożonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Skarga dotknięta wskazanym brakiem podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).